

Da Erling kom ind i mit liv

Jeg gik til øvelse hver mandag i strengekoret, og i sommerperioden cyklede jeg til Herlev Station og tog toget. Men det var blevet sent på efteråret 1956, sidst i november, og vejret var dårligt. Derfor tog jeg bussen. Det var dér, jeg mødte Erling, som også skulle til øvelse.

Jeg kendte ikke meget til ham – blot at han var fraskilt, kørte taxa, og at han for et par år siden var blevet døbt i menigheden. Han kom indimellem til møderne og havde nogle gange en dame med, men trofast – det var han ikke.

Vi kom til at tale sammen, og han fortalte, at han havde haft et møde med Jesus. Han var ked af det liv, han havde levet, og var gået ind i Elim for at få Endersen til at bede for sig. Endersen var imidlertid optaget, så det blev i stedet Herluf Ibsen (Knud Ibsens far), der underviste og bad for Erling. To timer senere kunne han gå derfra som et nyt menneske – døbt med Helligånden. Han havde nu besluttet aldrig mere at have noget med piger at gøre og kun leve for Jesus. Han mente ikke, at han kunne gifte sig igen efter det liv, han havde levet.

Han ønskede at være med i koret og spille harmonika, men da han ikke kunne noder, måtte han først lære sangene, før han kunne spille. Jeg foreslog, at vi kunne spille og synge sammen hjemme hos mig – det var jo ikke så farligt, når han var færdig med piger. Det gjorde vi så engang imellem.

Efter Erling var blevet kristen, var han ivrig efter at tjene Jesus. Allerede i december fortalte han, at han havde tilbudt fru Enggod at spille i søndagsskolen i nærheden af, hvor han boede. Han begyndte allerede midt i december. Han fik nogle børn, som han fulgtes med, og så var han i gang. Kort tid efter begyndte han også at hjælpe til ved aftensmøderne om onsdagen, og der fik han hurtigt sine naboer med.

Jeg vidste ikke, hvor Erling boede, og kendte intet til området. Jeg havde dog mødt familien Enggod i toget, når de tog til møde. De kom i Tabor og havde deres to unge døtre med.

Erlings naboer hed Astrid og Carl Vesterbøg. En dag, efter at Erling havde vidnet for dem, tog de imod Jesus inde i Erlings stue. De skulle naturligvis med i Elim, men pengene var små, så Erling fandt en meget alternativ måde at få dem af sted på: Han kørte på sin motorcykel, Astrid sad bagpå, og Carl lå i sidevognen – som egentlig var en ladvogn med en pressenning over. Det var vist ikke helt lovligt. Efter kort tid blev de begge døbt.

Erling havde også en god ven, Benny. En dag sagde Benny, at han havde fundet en sød pige, som Erling skulle møde – men da dagen kom, tog Benny pigen selv, og han blev gift med hende. Hun hed Rita. Benny og Erling holdt ofte ferie sammen, mens de var alene. De kørte rundt i Danmark på motorcykel og hyggede sig. De kørte også taxa for den samme vognmand.

Jeg var stadig alene om børnearbejdet i Buddinge, men hen på foråret tilbød Erling at hjælpe mig. Et par gange kom han på cykel, men ofte kom han i en pause, når han var ude at køre. Vi spillede og sang stadig sammen, men efterhånden mest for samværrets skyld, for Erling kunne sangene.

I slutningen af maj inviterede Erling Paul, Eva og mig – sammen med Tommy og Lotte – på en rotur på Furesøen. Tommy var da 6 år og Lotte 7 år. Det var en dejlig dag, og jeg kunne mærke, at jeg var begyndt at få varme følelser for Erling, men jeg ville gerne holde dem lidt tilbage.

Fjorten dage senere havde Erling igen besøg af Tommy og Lotte, men den dag var jeg på udflugt med børnearbejdet, så Erling inviterede en anden pige, Inger, med på tur. Det kunne han jo godt – han havde aldrig lovet mig noget – men ærlig talt: det kunne jeg ikke lide.

Det blev Sankt Hans aften. Erling var ude at køre taxa, men kom hjem til os for at få en kop kaffe og foreslog, at vi skulle gå en tur sammen. Den aften gav han mig det første kys. Jeg havde aldrig kysset nogen før og var ikke sikker på, om han mente noget med det.

Dagen efter kom han og foreslog, at vi skulle blive forlovet og købe ringe. Hvor var jeg lykkelig. Mine forældre havde sølvbryllup den 1. juli, og Erling havde lovet dem en tur ud i det blå den dag, da de ikke ville holde fest. Vi skulle have ringe på samme dag.

Ja, sådan gik det. Man kan have en holdning – og så få en anden.

Både vi, Erlings forældre og mine forældre talte med brødrene og fik grønt lys for vort forhold.